

Lenka Korálová, *Komparace forem ústavní a náhradní rodinné péče v České republice a ve Francii*. Bakalářská práce. Jihočeská univerzita, České Budějovice, 2012, 41 s.

posudek oponenta

Lenka Korálová se rozhodla ve své bakalářské práci zaměřit na porovnání forem ústavní a náhradní rodinné péče ve dvou evropských zemích – v České republice a ve Francii.

V případě obou zemí vychází z definice rodičovské zodpovědnosti, stanovené občanským zákoníkem, a poté uvádí formy ústavní a náhradní rodinné péče, které jsou v těchto zemích uzákoněny. Zabývá se rovněž formami sociální podpory, které jsou v některých případech poskytovány. Tato část práce, tj. kapitoly 1 a 2, je zpracována přehledně a srozumitelně a je funkčním seznámením s danou problematikou. V kapitole 3 pak autorka přistupuje ke kritickému srovnání obou systémů a snaží se posoudit, zda má některý z nich oproti druhému výhody. Srovnání ukazuje, že mezi oběma zeměmi existuje v dané oblasti řada analogií, ale také některé odlišnosti. Autorka dochází k závěru, že francouzský systém se vyznačuje některými možnostmi a výhodami, které český systém neskýtá.

Autorce se podařilo naplnit hlavní body zadání. Po obsahové stránce působí nicméně předkládaná bakalářská práce poněkud neúplně. Ač je na dané téma ve shodě se zadáním nahlíženo apriorně z legislativního úhlu pohledu, postrádám zde obecnější zamyšlení nad významem rodiny, nad hodnotami, které představuje, nad důvody, které vedou společnost k tomu, aby se snažila její případnou absenci kompenzovat.

Práce je doplněna dvojjazyčným glosářem, který je dle mého názoru málo obsažný – bylo by sem jistě možno zahrnout další klíčové výrazy. Výraz „Francouzská agentura pro adopci“ je tu naopak uveden dvakrát. Prospělo by abecední řazení výrazů. Resumé ve francouzštině je také až příliš stručné, jeho jazyková úroveň je navíc nízká v důsledku řady chyb.

Rovněž po formální stránce shledávám v práci některé nedostatky, především při citaci zdrojů. Na str. 12 u výše státních příspěvků stejně jako u tabulek v příloze na str. 40 a 41 není uveden zdroj. Rovněž zde není uvedeno, k jakému datu jsou uváděná čísla platná. Některé položky v seznamu použitých zdrojů na str. 37 jsou nekompletní (chybějící povinné údaje jako nakladatel, místo vydání, ISBN). Domnívám se, že francouzský občanský zákoník by měl být citován pod originálním názvem, u jednotlivých zákonů postrádám informaci o znění, v němž jsou uváděny. V kapitole 3 působí rušivě občasné gramatické chyby (shoda podmětu s přísudkem) i některé užití výrazy hovorovějšího rázu (*pár rozdílů, oba dva mají něco do sebe*).

Doporučuji bakalářskou práci k obhajobě a navrhuji hodnocení *velmi dobře*.

Mgr. Kateřina Drsková, Ph.D.

České Budějovice 8. srpna 2012